



TORAH OHR • PARSHAS VAYEISHEV • MAAMAR 4

בכ"ה בכסליו יומי דחנוכה כו' שכשנכנסו יונים להיכל וכו'

Am 25. Kislew



ZU EHREN VON

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Der Vater des Rebbe, Reb Levi Yitzchok



LikuteiTorah.com

DIE CHASSIDISCHE PARSHA

likuteitorah.com/de/torah-ohr/vayeishev/4/

1 בכ"ה בכסליו יומי דחנוכה כו' שכשנכנסו יונים להיכל וכו'.

„Am fünfundzwanzigsten Kislew [beginnen] die Tage von Chanukah“ usw.: „Denn als die Griechen in das Heiligtum eindringen“ usw.

וכשגברו מלכות בית חשמונאי ונצחום לא מצאו אלא פך א' של שמן כו'. לשנה אחרת קבעום ח' י"ט בהלל והודאה. להבין ענין הלל וענין הודאה.

„Als das Königshaus der Hasmonäer die Oberhand gewann und sie besiegte, fanden sie nur ein einziges Ölkrüglein“ usw. „Im folgenden Jahr bestimmten sie diese Tage als acht Festtage mit Hallel und Dank.“ Wir müssen verstehen, was mit Hallel und was mit Dank gemeint ist.

וגם להבין למה תקנו בנס זה להדליק נרות זכר למקדש שמצאו פך א' של שמן כו' ולא תקנו כן בשאר נסים.

Wir müssen auch verstehen, warum sie angesichts dieses Wunders das Anzünden von Lichtern zum Gedenken an den Tempel einführten, in dem sie ein Ölkrüglein fanden usw., während sie dies bei anderen Wundern nicht einführten.

וגם מה ענין נרות להלל והודאה. אך הענין הוא דכתיב נר מצוה ותורה אור כו'. ויוכן בהקדים לבאר ענין המנורה שבבמה"ק [שכבית המקדש] שארז"ל [שאמרו רבותינו זכרונם לברכה] וכי לאורה הוא צריך כו'.

Und auch: Was haben die Lichter mit Hallel und Dank zu tun? Die Erklärung ist jedoch, dass geschrieben steht: „Eine Mizwa ist eine Leuchte und die Tora ist Licht“ usw. Dies wird verständlich, wenn zunächst der Begriff der Menora im Heiligen Tempel erläutert wird, von der unsere Weisen, ihr Andenken zum Segen, sagten: „Braucht Er denn ihr Licht?“ usw.

2 והנה כתיב ובהעלות אהרן את הנרות בין הערבים יקטירנה. ובבקר בהטיבו את הנרות יקטירנה.

שבלילה היה מדליק כל ז' הנרות ולמחר מדשנם ומטיבם

Es heißt: „Wenn Aharon die Lampen in der Abenddämmerung entzündet, soll er ihn [den Weihrauch] verbrennen“, und: „Am Morgen, wenn er die Lampen herrichtet, soll er ihn verbrennen.“ Denn nachts entzündete er alle sieben Lampen, und am folgenden Tag entfernte er ihre Asche und richtete sie her,

ולא היה מדליק אלא נר המערבי שהוא נר ששי שממנו היה מתחיל ובו היה מסיים.

und entzündete nur die westliche Lampe, die die sechste Lampe war, mit der er begann und mit der er abschloss.

והענין כי הנרות הם המדות לך ה' הגדולה והגבורה כו' והן ז' נרות כנגד ז' מדות.

Die Erklärung ist, dass die Lampen die Gefühlsattribute (Middos) sind: „Dir, Havayah, gehören die Größe und die Macht“ usw.; sie sind sieben Lampen, entsprechend den sieben Middos.

3 והנה בכל מדה ומדה יש זה לעומת זה בקליפה נגד הקדושה והן יונקות מן הקדושה

Nun gibt es bei jedem einzelnen Attribut ein entsprechendes Gegenstück – „das eine dem anderen gegenüber“ – in der Hülle (Kelipah), der Heiligkeit entgegengesetzt; und sie beziehen ihre Nahrung aus der Heiligkeit.

כמו מאהבה שבקדושה נמשך בהשתלשלות המדרגות להיות תאוה גשמית. וכן מראה שבקדושה יראה רעה וכעס וכה"ג [וכהאי גוונא].

So wird aus der Liebe in der Heiligkeit durch die Abfolge der herabsteigenden Stufen (Hishtalshe-lus) [das, was] zu körperlicher Begierde wird, herabgezogen. Und ebenso [entsteht] aus der Ehrfurcht in der Heiligkeit eine schlechte Furcht, Zorn und dergleichen.

4 וצריך לבררם ולהפכם להתכלל בקדושה עליונה שתהיינה המדות כולן לה' בבחי' בטול לך ה' הגדולה והגבורה כו'.

Und sie müssen geläutert und umgewandelt werden, damit sie in die erhabene Heiligkeit aufgenommen werden, sodass alle Attribute G-tt gehören, im Zustand der Selbstaufhebung (Bittul): „Dir, Havayah, gehören Größe und Macht“, usw.

והבירור הוא בחכמה כי בחכמה אתברירו כו'. והחכמה הוא בחי' אור להאיר את המדות ולזככן.

Die Läuterung geschieht durch die Weisheit (Chochmah), denn „durch Chochmah werden sie geläutert“, usw. Und Chochmah ist gleichsam Licht, das die Attribute erleuchtet und sie läutert.

ובלילה שהוא זמן החשך היה צריך להאיר את כל ז' הנרות דהיינו להמשיך אור החכמה בכל מדה ומדה בפ"ע [בפני עצמו]

Bei Nacht, der Zeit der Finsternis, war es notwendig, alle sieben Lampen anzuzünden, das heißt, das Licht der Chochmah in jedes einzelne Attribut für sich hineinzuziehen,

משא"כ ביום היה די בהדלקת נר הו' שהוא עיקר ההשפעה וממילא היה נמשך אור החכמה בכל המדות.

während es am Tag genügte, die sechste Lampe anzuzünden, die der hauptsächliche Einflusskanal ist; und von selbst wäre das Licht der Chochmah in alle Attribute hineingezogen worden.

5 והנה יש עולם שנה נפש וכשם שהיה אהרן ממשיך המשכת אור החכמה בעולם שהן ז' בחי' ומדות עליונות שבסדר והנהגת העולם כך היה ממשיך אור החכמה בנפש ישראל

Nun gibt es „Welt, Jahr, Seele“. So wie Aharon das Licht der Weisheit (Chochmah) in die Welt herabführte, [in] die sieben Ebenen und die erhabenen Attribute, die in der Ordnung und Lenkung der Welt stehen, so führte er auch das Licht der Chochmah in die Seelen Israels herab,

שהם יוצאי ירך יעקב שבעים נפש נגד בחי' ז' הנרות והם יוצאי ירך יעקב יו"ד עקב דהיינו בחי' יו"ד הוא בחי' חכמה הנמשכת ומשתלשלת בבחי' עקב וסוף המדרגות התחתונות.

die „aus Yaakovs Schenkel hervorgingen, siebzig Seelen“, entsprechend den sieben Lampen. Sie sind „die aus Yaakovs Schenkel hervorgingen“: Yud-Ekev („Ferse“), das heißt das Yud, das Chochmah bezeichnet und in die Ebene der Ferse herabgezogen wird und sich bis zum Ende der untersten Stufen hinabentwickelt.

6 וזהו וידו אוחזת בעקב עשו כי ידו אותיות יו"ד אוחזת את העקב של עשו לבלתי נתון לו תוקף התפשטות וממשלה רק להכניעו תחת הקדושה ולאכפיי [ולאכפיא] לס"א [לסטרא אחרא].

Dies ist [die Bedeutung von] „und seine Hand hielt Eisavs Ferse fest“: Denn „Yado“ („seine Hand“) setzt sich aus den Buchstaben von „Yud“ zusammen; Yud ergreift Eisavs Ferse, um Eisav keine Kraft zur Ausbreitung und Herrschaft zu geben, sondern ihn allein der Heiligkeit zu unterwerfen und die andere Seite (Sitra Achra) zu bezwingen.

וזה היה ענין המשכת אהרן בהעלותו את הנרות להמשיך בחי' יו"ד של יעקב הוא אור החכמה לבחי' עקב כדי שתהיינה גם מדות הטבעיים [הטבעיים] שבנפש הבהמית עולות ונכללות בקדושה.

Und dies war die Bedeutung dessen, was Aharon herabzog, als er die Lampen entzündete: die Yud Yaakovs, das Licht der Weisheit (Chochmah), bis zur Ebene der Ferse herabzuziehen, damit auch die natürlichen Attribute in der tierischen Seele aufsteigen und in die Heiligkeit aufgenommen werden.

7 והנה כתיב ובהעלות אהרן את הנרות בין הערבים יקטירנה וכן בבקר בהטיבו את הנרות יקטירנה.

Nun steht geschrieben: „Wenn Aharon die Lampen in der Abenddämmerung anzündet, soll er es in Rauch aufgehen lassen“, und ebenso: „Am Morgen, wenn er die Lampen herrichtet, soll er es in Rauch aufgehen lassen.“

בהעלות והדר יקטירנה וכן בבקר וכמ"ש בסדר המערכה הטבת שתי נרות קודמת לקטורת.

[Zuerst] „wenn er die Lampen anzündet“ und danach „soll er es in Rauch aufgehen lassen“, und ebenso am Morgen; wie es in der Ordnung des Tempeldienstes heißt, geht das Herrichten zweier Lampen dem Räucherwerk voraus.

ולהבין ענין הקטרת שהיה אחר הדלקת והטבת שתי נרות הוא כי הנה ענין הנרות כבר מבואר למעלה שהוא ענין העלאת המדות שירדו ונשתלשלו בגשמיות הנה"ב [הנפש הבהמית] שתהיינה עולות ונכללות בקדושה. אך הקטרת הוא ענין העלאת האותיות שהן במחדו"מ [במחשבה דבור ומעשה] לבושי המדות שהן בחי' דומם.

Um das Wesen des Räucherwerks zu verstehen, das auf das Anzünden und Herrichten zweier Lampen folgte, ist Folgendes zu beachten: Das Wesen der Lampen besteht, wie oben bereits erläutert, in der Erhebung der Gefühlsattribute (Middos), die in die Körperlichkeit der tierischen Seele (Nefesh Habahamis) hinabgesunken und herabgezogen worden waren, sodass sie sich erheben und in die Heiligkeit aufgenommen werden. Das Räucherwerk hingegen besteht in der Erhebung der Buchstaben – jener in Gedanken, Rede und Handlung –, die die Gewänder der Middos sind und der Ebene des Unbelebten angehören.

8 ואותיות דקדושה נק' חומת בת ציון חומה של אבנים שתי אבנים בונות שני בתים כו' כנודע.

Die Buchstaben der Heiligkeit werden „die Mauer der Tochter Zion“ genannt, eine Mauer aus Steinen: „Zwei Steine bauen zwei Häuser“ usw., wie bekannt.

וכמ"ש במ"א ע"פ גדול ה' ומהולל מאד בעיר אלקינו אימתי נק' גדול כשהוא בעיר אלקינו כו'.

Und wie an anderer Stelle zum Vers erklärt wird: „Groß ist Havayah und sehr gepriesen in der Stadt unseres G-ttes“: Wann wird Er groß genannt? Wenn Er in der Stadt unseres G-ttes ist usw.

9 והנה אותיות של המחדו"מ [המחשבה דבור ומעשה] שנפלו בגשמיות תחת ממשלת הקליפות וסט"א [וסטרא

אחרא] אין להם עלייה ע"י המשכת אור החכמה כי אין אור החכמה אלא במדות עצמן אהוי"ר [אהבה ויראה] כו'

Nun haben die Buchstaben des Denkens, Sprechens und Handelns, die in die Körperlichkeit gefallen sind, unter die Herrschaft der Hüllen (Kelipos) und der anderen Seite (Sitra Achra), keinen Aufstieg durch das Herabziehen des Lichts der Weisheit (Chochmah); denn das Licht der Chochmah ist nur in den Attributen selbst, in Liebe und Ehrfurcht usw.,

שהן בחי' רוחניות (עמ"ש ע"פ וייצר כו' כפ' בראשית) אבל גשמיות האותיות אין להם עלייה כ"א ע"י הקטורת שסממני הקטרת היו מדברים שאין בהם טעם כלל

die geistiger Natur sind (siehe die Ausführungen zu „Und [G-tt] formte“ usw. in Paraschas Bereishis). Die Körperlichkeit der Buchstaben aber hat keinen Aufstieg außer durch das Räucherwerk; denn die Gewürze des Räucherwerks waren Dinge, die keinerlei Geschmack hatten

ואינם ממין מאכל כלל הרי הן בבחי' דומם ובהקטרתן נעשה בחי' ריח העולה למעלה שמשיב את הנפש אשה ריח ניחוח להוי"ה שע"י הריח נעשה ניחוח דהיינו ירידה להשתלשלות המשכת בחי' הוי"ה יו"ד חכמה כו':

und überhaupt nicht zur Kategorie der Nahrung gehören; daher befinden sie sich auf der Ebene (Bechinah) des Unbelebten. Wenn man sie verbrennt, entsteht ein Duft, der nach oben steigt und die Seele erquickt: „ein Feueropfer, ein wohlgefälliger Duft für Havayah“. Durch den Duft entsteht Nichoach („Wohlgefallen“), das heißt ein Abstieg in die stufenweise Herabfolge der Welten (Hish-talshelus), ein Herabziehen der Bechinah von Havayah, [deren] Yud [die] Chochmah ist usw.

10 והנה כ"ז [כל זה] היה בבהמ"ק [בבית המקדש] שהיו מקריבין קרבנות ועכשיו היא התפלה במקום הקרבנות. ולהבין ענין זה בתפלה.

Nun geschah all dies im Heiligen Tempel, wo man Opfer darbrachte; und nun nimmt das Gebet den Platz der Opfer ein. Wir müssen dies im [Hinblick auf das] Gebet verstehen.

הנה בסדר המערכה היה דם התמיד קודם להטבת שתי נרות ונרות לקטרת וקטרת לאברים נמצא שדם התמיד קודם לנרות וקטרת ואברי התמיד אחר נרות וקטרת.

In der Reihenfolge des Tempeldienstes kam das Blut des Tamid (des täglichen Opfers) vor dem Herrichten der beiden Lampen; die Lampen kamen vor dem Weihrauch, und der Weihrauch vor den Opferteilen. Daraus folgt, dass das Blut des Tamid vor den Lampen und dem Weihrauch kam und die Opferteile des Tamid nach den Lampen und dem Weihrauch.

ויוכן ענין זה בעבודת ה' בתפלה. כי הנה עיקר העבודה בק"ש [בקריאת שמע] ותפלה הוא למסור נפשו בק"ש [בקריאת שמע].

Dies wird im Dienst an G-tt im Gebet verständlich. Denn das Wesentliche des Dienstes im Schema und im Gebet besteht darin, im Schema seine Seele hinzugeben.

11 והנה יש ב"פ [בי פעמים] מס"נ [מסירות נפש] למסור נפשו באחד. ובכל נפשך אפילו נוטל את נפשך כו'. ולהבין מהו ענין ב"פ [בי פעמים] מס"נ [מסירות נפש] הללו

Nun gibt es zwei Arten der Selbstaufopferung (Mesirus Nefesh): sich im Wort „Eins“ hinzugeben und „mit deiner ganzen Seele: selbst wenn Er deine Seele nimmt“ usw. Um zu verstehen, worin diese beiden Arten der Selbstaufopferung bestehen:

הנה למס"נ [למסירות נפש] באחד קאי על נה"א [נפש האלקית] שהיא בבחי' ביטול ממש וכמ"ש חי ה' אשר עמדתי לפניו. בחי' עמידה היא ביטול באוא"ס [באור אין סוף] ב"ה ממש.

Die Selbstaufopferung im Wort „Eins“ bezieht sich auf die G-ttliche Seele (Nefesh Elohis), die sich in einem Zustand wirklicher Selbstaufhebung (Bittul) befindet, wie geschrieben steht: „So wahr Ha-vayah lebt, vor dem ich gestanden habe.“ Der Zustand des Stehens ist Bittul im unendlichen Licht (Or Ein Sof), gesegnet sei Er, selbst.

12 ובחי' ובכל נפשך היינו שגם בחי' נה"ב [נפש הבהמית] חי' [היה] בבחי' אתכפיא ואתהפכא כו'

Und die Ebene von „mit deiner ganzen Seele“ bedeutet, dass auch die tierische Seele (Nefesh Ha-bahamis) sich im Zustand der Unterwerfung und Umwandlung (Iskafya und Is'hapcha) befinden sollte usw.

שמס"נ [שמסירות נפש] זו אינה באחד אלא בבחי' ברוך שם כבוד מלכותו כו'. והענין כי הנה נודע שבחי' ממלא כ"ע [כל עלמין] וסוכ"ע הכל נקי בחי' שמי בלבד.

Denn diese Selbstaufopferung findet nicht bei „Eins“ statt, sondern auf der Ebene von „Gepriesen sei der Name der Herrlichkeit Seiner Königsherrschaft“ usw. Die Erklärung ist: Wie bekannt, werden sowohl die Ebene des Lichts, das alle Welten erfüllt (Memalei Kol Almin), als auch die des Lichts, das alle Welten umfasst (Sovev Kol Almin), insgesamt nur als die Ebene „Mein Name“ bezeichnet.

13 וכמאמר מלך משובח ומפואר עדי עד שמו הגדול. ועדי עד פ"י כל העליות שמעולם עד עולם בעילוי אחר עילוי עוה"ב [עולם הבא] וג"ע [וגן עדן] העליון וימות המשיח ותח"מ [ותחיית המתים] וכמה רבבות עולמות והיכלות המבואר בזוהר.

Wie es in dem Ausspruch heißt: „König, gepriesen und verherrlicht für immer und ewig (adei ad), ist Sein großer Name.“ „Für immer und ewig“ bedeutet alle Aufstiege von Welt zu Welt, eine Erhebung nach der anderen: die Kommende Welt, der Obere Garten Eden, die Tage des Mashiach und die Auferstehung der Toten sowie die vielen Myriaden von Myriaden an Welten und Hallen, die im Zohar erläutert werden.

14 ובאמת יש הרבה יותר עד אין קץ וכמ"ש ולגדודיו אין מספר וגדודיו הן מלאכים שהן בחי' חיצוני' העולמות ומכ"ש [ומכל שכן] נשמות שהן פנימי' [פנימיות / פנימית] עולמות אין זה אלא בבחי' שמו שם כבוד מלכותו.

In Wahrheit gibt es sehr viel mehr, ohne Ende, wie geschrieben steht: „Seine Scharen sind ohne Zahl“; Seine Scharen sind die Engel, die die äußere Dimension (Chitzoniyus) der Welten bilden, und umso mehr die Seelen, die die innere Dimension (Pnimiyyus) der Welten bilden. Doch all dies gehört nur zur Ebene Seines „Namens“, des Namens des Glanzes Seiner Königsherrschaft.

כמשל התפשטות המלך במדינה שרק שמו הולך בכל מדינות מלכותו ולא עצמותו ומהותו

Wie im Gleichnis von der Ausbreitung eines Königs in seinem Land: Nur sein Name verbreitet sich in allen Provinzen seines Königreichs, nicht sein Wesen und Sein.

כך כביכול התפשטות החיות הנמשך מאור א"ס ב"ה להחיות כל הברואים ונפש כל חי אין התפשטות והמשכה זו רק בבחי' שם שהוא רק זיו והארה בבחי' התפשטות בלבד ונק' אא"ס [אור אין סוף]

So verhält es sich auch, sozusagen, mit der Ausbreitung der Lebenskraft (Chayus), die vom unendlichen Licht (Or Ein Sof), gelobt sei Er, herabgezogen wird, um allen Geschöpfen und der Seele jedes Lebewesens Leben zu geben: Diese Ausdehnung und dieses Herabziehen gehören nur zur Ebene eines „Namens“, der lediglich Glanz und Erleuchtung ist, bloß eine Ausdehnung; sie wird das unendliche Licht (Or Ein Sof) genannt.

אבל עצמות א"ס ב"ה ממש הוא רם ונשא כי אני ה' לא שניתי כתיב ואין ערוך אליו ית' אפי' [אפילו] כערך טפה מים אוקינוס כו'.

Doch das eigentliche Wesen des Unendlichen (Ein Sof), gelobt sei Er, ist erhaben und hoch über allem, denn es steht geschrieben: „Denn Ich, Havayah, habe Mich nicht geändert“, und es gibt keinerlei Vergleich zu Ihm, gelobt sei Er, nicht einmal im Verhältnis eines Tropfens zum Ozean usw.

15 והנה הנשמה ונפש האלקי' מחמת שהיא בבחי' פנימי' [פנימיות / פנימית] העולמות היא בטלה ונכללת ביחוד עליון ב"ה לגבי אור א"ס ב"ה ממש מחמת ששורה ומאיר עליה אור א"ס ב"ה

Nun steht die Seele – die G-tliche Seele (Nefesh Elohis) –, weil sie der inneren Dimension der Welten angehört, in Bittul und ist in die höhere Einheit (Yichuda Ila'ah), gesegnet sei Er, aufgenommen, gegenüber dem unendlichen Licht (Or Ein Sof), gesegnet sei Er, selbst; denn Or Ein Sof, gesegnet sei Er, ruht auf ihr und leuchtet auf sie herab,

ומשכלת ומתבוננת ברוממותו ית' איך שאין להעריך אליו ואני ה' לא שניתי כו'.

und sie betrachtet und bedenkt Seine Erhabenheit, gesegnet sei Er: dass nichts mit Ihm vergleichbar ist und dass „Ich, Havayah, habe mich nicht verändert“ usw.

אבל בהשתלשלות וירידת המדרגות עד סוף המדרגות תחתונות דנה"ב [דנפש הבהמית] המלוכשת בגוף הגשמי ממש. הנה הגשמי הוא מסך מבדיל ומפריד היחוד עליון מחמת שנראה לעיני בשר ליש ודבר נפרד

Doch in der stufenweisen Herabfolge der Welten (Hishtalshelus) und dem Herabsinken der Ebenen, bis hinunter zum Ende der untersten Ebenen, [nämlich zur Ebene] der tierischen Seele (Nefesh Habahamis), die im tatsächlichen physischen Körper eingekleidet ist, bildet das Körperliche einen Schirm, der [es] von der höheren Einheit trennt und absondert, denn den Augen des Fleisches erscheint es als ein eigenständiges, abgesondertes Wesen.

ומ"מ ע"י ירידת הנשמה ונפש אלקי' שלא ירדה בשביל עצמה שהרי גם קודם ירידתה היתה בבחי' אשר עמדתי כו' אלא הירידה היא צורך עליי [עלייה] נפש הבהמית היא להאיר לה הארה מיחוד עליון ב"ה שתוכל גם היא לעלות וליכלל באא"ס [באור אין סוף] ב"ה.

Dennoch stieg die Seele – die Nefesh Elohis – herab, obwohl sie nicht um ihrer selbst willen herabstieg, denn auch vor ihrem Herabsteigen befand sie sich auf der Ebene dessen, „vor Dem ich gestanden habe“ usw. Vielmehr dient der Abstieg dem Aufstieg der Nefesh Habahamis: Ihr soll eine Erleuchtung aus der höheren Einheit, gesegnet sei Er, zuteilwerden, damit auch sie aufsteigen und in Or Ein Sof, gesegnet sei Er, aufgenommen werden kann.

16 והארה והמשכה זו היא מבחי' ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד.

Diese Ausstrahlung und Herableitung geht von der Ebene „Gesegnet sei der Name der Herrlichkeit Seines Königtums für immer und ewig“ aus.

דהיינו ע"י התבוננות שכל מה שנראה ליש ונפרד אין זה אלא בחי' זיו ושם כבוד מלכותו. ואי לזאת יהיה היש בטל כמו זיו השמש בשמש כו' וכמ"ש במ"א.

Das heißt: durch die Betrachtung, dass alles, was als etwas Seiendes und Getrenntes erscheint, nichts anderes ist als ein Abglanz und der Name der Herrlichkeit Seines Königtums. Daher wird das Seiende in Selbstaufhebung stehen, wie der Abglanz der Sonne in der Sonne usw., wie an anderer Stelle erklärt wird.

17 והנה בעליית נה"ב [נפש הבהמית] להתכלל באור א"ס ב"ה גדול מאד ורב כחה שהיא בחי' בע"ת [בעלי תשובה] דמשכין בחילא יתיר.

Nun ist beim Aufstieg der tierischen Seele (Nefesh Habahamis), um in das unendliche Licht (Or Ein Sof), gelobt sei Er, aufgenommen zu werden, ihre Kraft sehr groß und mächtig; denn sie gehört zur Ebene (Bechinah) der Baalei Teshuvah (derer, die umkehren), die „mit größerer Kraft heranziehen“.

כי נה"ב [נפש הבהמית] נלקחה מחיות הקודש שבמרכבה. והחיות נושאות את הכסא ודמות כמראה אדם עליו מלמעלה.

Denn die tierische Seele wurde den heiligen Chayos (Lebewesen) des Streitwagens entnommen. Und die Chayos tragen den Thron, und „die Gestalt, wie das Aussehen eines Menschen, auf ihm von oben her“.

18 וברעש גדול מתנשאים. וזה היה ענין דם התמיד צפונה לפני הוי"ה שהקרבות היו בנפש הבהמה להעלותה לשרשה שנלקחה מבחי' פני שור שבמרכבה.

„Und mit großem Getöse erheben sie sich.“ Dies war die Bedeutung des Blutes des Tamid-Opfers, das „auf der Nordseite vor Havayah“ dargebracht wurde: Denn die Opfer dienten dazu, die Seele des Tieres zu ihrer Wurzel zu erheben, aus der sie genommen worden war – zur Ebene des Antlitzes des Ochsen im Wagen.

והתמיד היה מקדשי קדשים ששחיטתו בצפון בחי' גבורה שמהשמאל בחי' רעש גדול. וגם צפונה צפון ה'

Das Tamid gehörte zu den Allerheiligsten Opfern, die im Norden geschlachtet werden – der Ebene der Selbstbegrenzung (Gevurah), die von links kommt und der Ebene eines „großen Getöses“ entspricht. Außerdem lässt sich „tzafonah“ („auf der Nordseite“) als „tzafon Hei“, „das verborgene Hei“, lesen,

דהיינו בחי' ה' אחרונה של שם הוי"ה שהוא בחי' העלם וצמצום א"ס ב"ה שמחמת זה היה הרעש.

das heißt, der Ebene des letzten Hei des Namens Havayah, die die Ebene der Verborgenheit und der Einschränkung (Tzimtzum) des Unendlichen (Ein Sof), gelobt sei Er, ist; und deshalb entstand das Getöse.

וזהו צפונה לפני הוי"ה. שמבחי צפונה שהוא בחי רעש גדול מתנשאים ונושאים את הכסא דמות כמראה אדם למעלה מבחי אדם לפי ששרשם מעולם התהו לפני מלך מלך לבני ישראל.

Dies ist die Bedeutung von „auf der Nordseite vor Havayah“: Von der Ebene der „Nordseite“ aus, die der Ebene eines „großen Getöses“ entspricht, erheben sie sich und tragen den Thron, die Gestalt wie das Aussehen eines Menschen, über die Ebene des Menschen hinaus; denn ihre Wurzel liegt in der Welt des Tohu, „bevor ein König über die Kinder Israels herrschte“.

19 והנה הוי"ה יו"ד חכמה כו' בחי אדם. משא"כ ברעש גדול מתנשאים למעלה מבחי אדם. וזהו לפני הוי"ה מקור בחי הוי"ה שמשם נמשך להיות התהוות בחי הוי"ה.

Nun ist der unaussprechliche g-ttliche Name (Havayah), [dessen] Yud die Weisheit (Chochmah) [ist] usw., die Ebene (Bechinah) des Menschen; dagegen erheben sie sich „mit großem Getöse“ über die Bechinah des Menschen hinaus. Dies ist „vor Havayah“: die Quelle der Bechinah Havayahs, aus der die Bechinah Havayah überhaupt erst hervorgezogen wird.

והנה כמו שדם התמיד היו מקריבים מנפש הבהמה ממש כך התפלה במקום הקרבנות היא בעליות והתכללות נפש הבהמית שבאדם שהיא ג"כ ברעש גדול בחי רשפי אש והתלהבות בתשוקה וצמאון כו'.

Und so, wie man das Blut des Tamid-Opfers [des täglichen Opfers] aus der Seele des Tieres selbst darbrachte, ist das Gebet anstelle der Opfer die Erhebung und Einbeziehung der tierischen Seele (Nefesh Habahamis) im Menschen; auch sie geschieht „mit großem Getöse“: als Bechinah flammender Feuerlohen und glühender Begeisterung, in Sehnsucht und Durst usw.

20 וזהו אדם ובהמה תושיע הוי"ה בחי בהמה שבאדם תושיע להיות בה ג"כ המשכת בחי הוי"ה.

Dies ist: „Mensch und Tier rettetest Du, Havayah“: Das Tier im Menschen rettetest Du, damit auch in ihm die Ebene von Havayah herabgezogen wird.

וצמאון זה ותשוקה זאת היא בחי בכל לבבך. שכלב יש ב' חללים חלל הימני מלא אויר ורוח.

Dieser Durst und diese Sehnsucht sind die Ebene von „mit deinem ganzen Herzen“. Denn im Herzen gibt es zwei Kammern: Die rechte Kammer ist mit Luft und Atem gefüllt,

וחלל השמאלי מלא דם שהדם הוא הנפש רביעית דם שהנפש תלוי בו משכנו בלב ששם יסוד האש והחום הטבעי.

und die linke Kammer ist mit Blut gefüllt, denn „das Blut ist die Seele“; die Revi'is (ein Viertelmaß) an Blut, von der die Seele abhängt, hat ihren Sitz im Herzen, wo sich das Element des Feuers und die natürliche Wärme befinden.

כנודע שכנפי הריאה מנשבי' [מנשבים] על הלב לקררו מחמימות ושם הוא משכן התשוקה וצמאון האלקי להעלות ולהתכלל באוא"ס [באור אין סוף] ב"ה:

Wie bekannt ist, blasen die Lungenflügel auf das Herz, um es von seiner Hitze abzukühlen. Dort ist der Sitz der G-ttlichen Sehnsucht und des Durstes, sich zu erheben und in das unendliche Licht (Or Ein Sof), gesegnet sei Er, aufgenommen zu werden.

21 והנה אחרי בחי' ההעלאה והתכללות זו רוח אייתי רוח ואמשיך רוח להמשיך אוא"ס [אור אין סוף] ב"ה למטה כמים הפנים.

Nun, nach diesem Aufstieg und dieser Einbeziehung, gilt: „Geist bringt Geist und zieht Geist herab“: um das unendliche Licht (Or Ein Sof), gesegnet sei Er, nach unten herabzuziehen, „wie Wasser [widerspiegelt], von Angesicht zu Angesicht.“

כשם שמבטל א"ע [את עצמו] מיש לאין כך נמשך מלמעלה מאין ליש שתהא השראת אוא"ס [אור אין סוף] ב"ה ממש למטה כמו למעלה.

So wie man sich selbst vom Sein zum Nichts hin aufhebt, wird auch von oben herab vom Nichts zum Sein herabgezogen, damit Or Ein Sof, gesegnet sei Er, selbst unten ebenso wie oben weile.

22 ובכל נפשך בכל כחות הנפש מחדו"מ [מחשבה דבור ומעשה]. וגם כל נפש כלולה מנר"נ [מנפש רוח נשמה]. ועיקר הנפש היא המשכלת כ"ח לפום שעורא דיליה. יש מארי מקרא. ויש מארי משנה ותלמוד.

„Mit deiner ganzen Seele“: mit allen Kräften der Seele, mit Denken, Sprechen und Handeln. Auch umfasst jede Seele die drei Seelenstufen Nefesh, Ruach und Neshamah. Und der Hauptteil der Seele ist ihr intellektueller Teil, bei jedem gemäß seinem Maß: Es gibt Meister der Schrift, und es gibt Meister der Mischna und des Talmud.

וזהו ענין הדלקת הנרות. אלא שבין הערבים מדליק כל ז' הנרות ובבקר בשעת הטבת שתי נרות היה מדליק נר הששי אחר הטבתו ואח"כ מדליק נר הז'.

Dies ist die Bedeutung des Anzündens der Lampen. Allerdings zündete er in der Abenddämmerung alle sieben Lampen an, während er am Morgen, zur Zeit des Herrichtens zweier Lampen, die sechste Lampe anzündete, nachdem er sie hergerichtet hatte, und danach die siebte Lampe anzündete.

23 והוא כענין ותורה אור להיות מאיר אור התורה בכל נפשך נפש השכלי [השכלית]. ומזה בא לבחי' ובכל מאדך בכל ממונך היא בחי' הצדקה שהיא סתם מצוה מעשיית.

Es ist wie bei „Die Tora ist Licht“: Das Licht der Tora soll in „mit deiner ganzen Seele“ leuchten, in der intellektuellen Seele. Von hier aus gelangt man zur Ebene von „mit deiner ganzen Kraft“, mit all deinem Vermögen: zur Ebene der Wohltätigkeit (Tzedakah), die [man] „Mitzvah“ schlechthin nennt, eine praktische Mitzvah.

כנודע שהמצות שהן בעשייה גשמי [גשמיים / גשמיות / גשמית] הן בבחי' קטרת הנעשה מסממנים שאין בהם טעם ואינם ממין מאכל.

Wie bekannt ist, gehören die Mitzvos, die durch körperliches Tun vollzogen werden, zur Ebene des Weihrauchs, der aus Gewürzen hergestellt wird, die keinen Geschmack haben und nicht zur Kategorie der Speisen gehören.

24 ומהם נעשה בחי' ריח העולה למעלה לחזק את המוח ולהשיב את הנפש שראשית גילוי כלליות הנפש הוא במוחין שבראש ופעולות הריח היא שלא תהיה הנפש בבחי' הסתלקות מן המוחין רק שתשוב ותתגלה מהעלם אל הגילוי.

Aus ihnen entsteht ein Duft, der nach oben aufsteigt, um den Verstand zu stärken und die Seele wiederherzustellen. Denn die erste Offenbarung der Seele in ihrer Gesamtheit erfolgt in den intellektuellen Kräften (Mochin) im Kopf, und die Wirkung des Duftes besteht darin, dass sich die Seele nicht von den Mochin zurückzieht, sondern zurückkehrt und vom Verborgenen ins Offenbare tritt.

25 וכך הוא ענין המצות. וכללותן היא מצות הצדקה. שעליה נאמר וצדקה תרומם גוי. שמתרוממת ועולה למעלה מעלה. וכתוב וילבש צדקה כשריון וכובע ישועה בראשו.

So verhält es sich mit den mitzvos. Ihre allgemeine und zusammenfassende Ausdrucksform ist die Mizwa der Wohltätigkeit, über die gesagt wird: „Wohltätigkeit erhebt ein Volk“; sie erhebt sich und steigt immer höher und höher. Und es heißt: „Er kleidete sich mit Wohltätigkeit wie mit einem Panzerhemd und mit einem Helm der Rettung auf Seinem Haupt.“

שריון הוא מקשקשים רבים. וכך הנה כל פרוטה ופרוטה מצטרפת לחשבון גדול. להיות בחי שריון שהוא מגן לכל החוסים בו.

Ein Panzerhemd ist [gefertigt] aus vielen Schuppen. Ebenso fügt sich jede einzelne Münze zu einer großen Summe zusammen, sodass daraus ein Panzerhemd wird, das allen als Schutz dient, die bei ihm Zuflucht suchen.

וכך הצדקה נעשה בחי מגן ומחסה שלא יהיה יניקת הקליפה וסט"א [וסטרא אחרא]. ונעשה בחי כובע ישועה בראשו:

Ebenso wird die Wohltätigkeit zu einem Schild und einer Zuflucht, sodass die Hülle (Kelipah) und die andere Seite (Sitra Achra) nicht genährt werden; und sie wird zu einem „Helm der Rettung auf Seinem Haupt“.

26 וביאור ענין זה הנה כתיב עטרת תפארת שיבה בדרך צדקה תמצא. שמבחי צדקה נעשה בחי עטרת תפארת שיבה היא בחי הדרת פנים יאר ה' פניו כו'

Die Erklärung dazu: Es steht geschrieben: „Eine Krone der Herrlichkeit ist das graue Haar; auf dem Weg der Wohltätigkeit findet sie sich.“ Aus der Wohltätigkeit entsteht eine „Krone der Herrlichkeit, das graue Haar“; dies ist die Ebene (Bechinah) der Majestät des Antlitzes: „Möge der unaussprechliche g-tliche Name (Havayah) Sein Antlitz erstrahlen lassen“, usw.

בחי פנימיות היא בחי תעלומות לב ופנימית הלב שמתאחדת עם המוח בבחי תרין ריעין דלא מתפרשין. כי חיצוניות הלב אינה מתאחדת עם המוח שהמוח ברשותו להשכיל ולהתבונן בגדולת א"ס ב"ה.

die Ebene der inneren Dimension (Pnimityus), die die Ebene der „verborgenen Dinge des Herzens“ ist, die innere Dimension des Herzens, die mit dem Verstand zu einer Einheit wird als „zwei Gefährten, die sich niemals trennen“. Denn die äußere Dimension des Herzens (Chitzoniyus) wird nicht mit dem Verstand zu einer Einheit: Der Verstand steht in der eigenen Verfügung, um die Größe des Unendlichen (Ein Sof), gesegnet sei Er, zu erfassen und zu betrachten,

27 ואעפ"כ [ואף על פי כן] חיצוניות הלב אינה ברשותו אבל פנימי [פנימיות / פנימית] הלב היא מתאחדת ממש עם המוח. ומחמת הצדקה נעשה בחי' ריח המשיב את הנפש ומאיר גילוי המוח להתאחד בפנימית הלב.

Und doch steht die äußere Dimension des Herzens (Chitzoniyus) nicht in der Macht des Menschen; die innere Dimension des Herzens (Pnimityus) aber wird tatsächlich eins mit dem Verstand. Durch Wohltätigkeit entsteht ein Duft, der die Seele wiederbelebt und die Offenbarung des Verstandes aufleuchten lässt, sodass sie sich mit der inneren Dimension des Herzens vereint.

וזהו שמן וקטורת ישמח לב. זה הקב"ה דכתיב צור לבבי. דכמו שהלב ממשיך חיות לכל האיברים. כך הנה כתיב ואתה מחיה את כלם.

Dies ist gemeint mit „Öl und Weihrauch erfreuen das Herz“: Das Herz ist der Heilige, gelobt sei Er, wie geschrieben steht: „Der Fels meines Herzens.“ Denn so wie das Herz die Lebenskraft (Chayus) zu allen Gliedern weiterleitet, so steht geschrieben: „Und Du gibst ihnen allen Leben.“

28 ושמחת הלב היינו בחי' גילוי פנימיות דהיינו בחי' פנימית אור א"ס ב"ה אין ערוך אליו כו'.

Die Freude des Herzens ist die Offenbarung der inneren Dimension, das heißt der inneren Dimension des unendlichen Lichts (Or Ein Sof), gesegnet sei Er, mit dem nichts vergleichbar ist usw.

וע"י הצדקה שהוא בחי' בטול היש לאין שנותן חיי נפשו מיגיעו. נמשך מלמעלה המשכה ליש מאין ממש הוא בחי' פנימית אור א"ס ב"ה ממש.

Und durch Wohltätigkeit, die die Selbstaufhebung (Bittul) des Seienden zum Nichts darstellt, denn man gibt aus dem Ertrag seiner Mühe die Lebenskraft seiner Seele hin, wird von oben eine Herabziehung ins Sein aus dem wirklichen Nichts bewirkt; dies ist die innere Dimension des unendlichen Lichts (Or Ein Sof), gesegnet sei Er, selbst.

29 וזו היא בחי' עושים רצונו של מקום. כי הנה רצון הוא בבחי' שינוי. ואני הוי"ה לא שניתי כתיב.

Dies ist die Ebene des „Tuns des Willens des Omnipräsenten (Makom, wörtlich: ‚Ort‘)“. Denn der Wille unterliegt einer Veränderung, und es heißt: „Ich, Havayah, habe mich nicht verändert.“

אלא ישראל עושים רצונו ש"מ [של מקום] להיות התפשטות רצונו ית' בבחי' מקום שהן הן המצות שהן רצונו ית' המלוכשות בעשי' [בעשיה] גשמית בבחי' מקום וזמן.

Israel aber tun den Willen des Omnipräsenten, [wodurch] sich Sein Wille, gesegnet sei Er, in die Dimension des Ortes ausdehnt: Das sind die mitzvos, die Sein Wille, gesegnet sei Er, sind und in physisches Handeln, in Raum und Zeit, eingekleidet sind.

30 ותרי"ג מצות דאורייתא וז' דרבנן הם תר"ך עמודי אור. כמו עמוד המחבר מעלה ומטה להיות אוא"ס [אור אין סוף] שבבחינת פנימית שלמעלה מעלה מגדר עלמין שורה ומתלבש בבחי' רצון בתרי"ג מצות דאורייתא וז' דרבנן המלוכשות בגשמיות.

Die 613 mitzvos der Tora und die sieben rabbinischen mitzvos sind 620 Säulen des Lichts, gleich einer Säule, die das Obere und das Untere verbindet: Damit das unendliche Licht (Or Ein Sof), gesegnet sei Er, in der inneren Dimension (Pnimiyus), die weit jenseits der Grenzen der Welten steht, weilt und als Wille (Ratzon) in die 613 mitzvos der Tora und die sieben rabbinischen mitzvos eingekleidet wird, die in physische Dinge eingekleidet sind.

31 ולכך נקי מעשה הצדקה כובע ישועה. כי ישועה מלשון וישע ה' אל הבל כו'. שפונה אל תפלתו דהיינו שגורם להיות הקב"ה פונה בעצמו ובכבודו להמשיך גילוי עצמותו ומהותו ממש.

Daher wird die Tat der Wohltätigkeit »Helm der Rettung (Yeshuah)« genannt. Denn Yeshuah hat dieselbe Wurzel wie »Und der unaussprechliche g-ttliche Name (Havayah) wandte sich (vayisha) Hevel zu« usw.; das bedeutet, dass Er sich seinem Gebet zuwandte. Das heißt: [Die Wohltätigkeit] bewirkt, dass der Heilige, gelobt sei Er (Kudsha Brich Hu), sich mit Seinem eigenen Selbst und Seiner Herrlichkeit zuwendet, um die Offenbarung Seiner Essenz und Seines Wesens selbst herabzuziehen.

וגילוי זה מתחלק לש"ע [לש"ע (370)] נהורין והוא מקור התפארת שיבה בחי' הדרת פנים כדכתיב גבי כהנים ומגבעות תעשה להם לכבוד ולתפארת שהמגבעות שהם בחי' הכובע ישועה נמשך להיות בחי' תפארת שיבה והדרת פנים.

Diese Offenbarung teilt sich in 370 Lichter und ist die Quelle der »Herrlichkeit des ergrauten Haares«, der Majestät des Angesichts. Denn über die Kohanim (Priester) heißt es: »Und du sollst ihnen Kopfbedeckungen anfertigen, zur Ehre und zur Herrlichkeit.« Die Kopfbedeckungen, die der »Helm der Rettung« sind, werden herabgezogen und werden so zur »Herrlichkeit des ergrauten Haares« und zur Majestät des Angesichts.

32 וזהו עטרת תפארת שיבה וכ"ז [וכל זה] בדרך צדקה תמצא כי מבחי' צדקה נעשה בחינת כובע ישועה להמשיך בחינת הדרת פנים יאר ה' פניו בחינת פנימיות כנ"ל. ואחר כך בחינת איברים. שבקרבות היו שני דברים דם וחלב.

Dies ist „Eine Krone der Herrlichkeit ist graues Haar“, und all dies „findet sich auf dem Weg der Wohltätigkeit“: Denn aus der Wohltätigkeit entsteht der „Helm der Erlösung“, um die Herrlichkeit des Angesichts herabzuziehen: „Möge Havayah Sein Angesicht leuchten lassen“ – die Ebene der inneren Dimension (Pnimityus), wie oben erklärt. Und danach [kommt] die Ebene der Glieder; denn bei den Opfern gab es zwei Dinge: Blut und Fett.

33 והדם קודם לנרות. וקטורת היא בחינת בכל לבבך והאיברים שהן החלב היה אחר הנרות והקטרת.

Das Blut geht den Lampen und dem Räucherwerk voraus; es ist die Ebene (Bechinah) des „mit deinem ganzen Herzen“; und die Glieder, die das Fett darstellen, kamen nach den Lampen und dem Räucherwerk.

והענין כי החלב הוא בחי' התענוג כמו שאנו רואים שמי שהוא בעל תענוג יש לו רכוי חלב.

Die Erklärung ist, dass das Fett die Ebene des Entzückens (Taanug) ist, wie wir daran sehen, dass ein Mensch, der Freude am Genuss hat, viel Fett hat.

והיינו להיות כל חלב להוי"ה שיתענג על ה' בשמחה ובטוב לבב מרוב כל

Das heißt: „Alles Fett ist für Havayah“ – man soll sich an G-tt erfreuen, mit Freude und frohem Herzen, mehr als an einer Fülle von allem,

ולא יהיה לו תענוג אחר כלל ועי"ז והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך כו'. ואנכי ממש מצוך כו' שע"ז יהיה בעיניו מתיקות התורה כו':

und überhaupt kein anderes Entzücken haben. Dadurch werden „diese Worte, die ich dir gebiete“ usw. [auf deinem Herzen sein]; und „Ich“ selbst gebiete dir usw., sodass ihm dadurch die Süße der Torah vor Augen treten wird usw.

34 ומעתה נבא לבאר ענין חנוכה מה שמברכין להדליק נר חנוכה. ומה ענין חנוכה המזבח וחנוכת הבית.

Nun kommen wir dazu, das Wesen von Chanukah zu erklären: [und] warum wir den Segensspruch „die Chanukah-Lampe anzuzünden“ sprechen; und worin die Einweihung (Chanukah) des Altars und die Einweihung des Tempels besteht.

הנה כתיב חנוך לנער ע"פ דרכו. שהוא כשרוצים ללמדו. והרי הוא רחוק מזה צריך לחנכו.

Es steht geschrieben: „Erziehe (chanoch) einen Knaben seinem Weg entsprechend“: Das heißt, wenn man ihn unterrichten möchte und er davon noch weit entfernt ist, muss man ihn erziehen.

35 והחינוך הוא במתנות רבות שנותנים לו. אך הנה כתיב נער הייתי שרו ש"ע [של עולם] אמרו שהחיות המתפשט בכל העולמות לכל חד לפום שיעורא דיליה הוא בבחי' נער.

Die Erziehung erfolgt durch viele Gaben, die ihm gegeben werden. Doch es steht geschrieben: „Ich war ein Jüngling (na'ar)“; [die Weisen] sagten, dass der Fürst der Welt [diesen Vers] gesprochen habe: Das heißt, die Lebenskraft (Chayus), die sich durch alle Welten ausbreitet und jedem gemäß seinem Maß zuteilwird, befindet sich auf der Ebene eines na'ar.

וכמ"ש והוא נער את בני בלהה כו'. שם הקטנה רחל. ה' קטנה בחי' מלי' ה' אחרונה של שם הוי"ה להיות ומלכותו בכל משלה. להוות הנבראים מאין ליש הוא בבחי' קטנה לפי שהיא בבחי' גבולים ומצרים.

Wie geschrieben steht: „Und er war ein Jüngling bei den Söhnen Bilhas“ usw.; [und] „Der Name der Jüngerin (haketanah) war Rachel“: Hei Ketanah (kleines Hei), die Ebene der Königsherrschaft (Malchus), das letzte Hei des unaussprechlichen g-ttlichen Namens (Havayah), sodass „Seine Königsherrschaft über alles herrscht“. Damit die Geschöpfe aus dem Nichts ins Sein hervorgebracht werden, befindet sie sich auf der Ebene des „Kleinen“, denn sie ist von Grenzen und Einschränkungen geprägt.

36 ולגבי א"ס ב"ה שכשמו כן הוא אין לו סוף כו' נקי' כל כללות החיות בשם קטנות שאין ערוך אליו ית'. ולכן כתיב מי יקום יעקב כי קטן הוא.

Im Verhältnis zum Unendlichen (Ein Sof), gelobt sei Er, dessen Name seinem Wesen entspricht: Er hat kein Ende usw., wird die gesamte Lebenskraft als „Kleinheit“ bezeichnet, denn sie ist mit Ihm, gelobt sei Er, nicht zu vergleichen. Deshalb heißt es: „Wie wird Yaakov bestehen, denn er ist klein?“

כי יעקב מבריא מן הקצה אל הקצה ומאחר שיש קצה בראש וקצה בסוף הרי יש לו בחי' גבול וה"ז [והרי זה] בבחי' קטן לגבי א"ס ב"ה.

Denn Yaakov ist der Balken, der von einem Ende zum anderen reicht; und da es oben ein Ende und unten ein Ende gibt, hat er eine Grenze und ist somit im Verhältnis zu Ein Sof klein.

37 וכדי להמשיך אוא"ס [אור אין סוף] ב"ה ממש בקרבנות דם התמיד ונרות וקטרת ואברים היה המזבח קטן מהכיל

Um das unendliche Licht (Or Ein Sof), gesegnet sei Er, selbst durch die Opfer – das Blut des Tamid-Opfers [des täglichen Opfers], die Lampen, den Weihrauch und die Glieder – herabzuziehen, war der Altar zu klein, um [es] zu fassen.

ולכן התנדבו הנשיאים לחנוכת המזבח רבוי מתנות לחנך את המזבח והיה מתנתם מרובה מזה שהקריבו עליו בכ"י [בכל יום] את הכבש אחד כו' שהקריבו משל צבור של כל ישראל.

Daher brachten die Fürsten freiwillig zahlreiche Gaben zur Einweihung des Altars dar, um den Altar einzuweihen; und ihre Gabe war größer als das, was täglich auf ihm dargebracht wurde: „das eine Lamm“ usw., das aus den Gemeindemitteln ganz Israels dargebracht wurde.

38 והנשיאים לפי שהיו במעלה יותר משאר כללות ישראל נתנו לחנוכת המזבח מתנה מרובה קערות כסף ופרים וכבשים ועתודים

Die Fürsten standen auf einer höheren Stufe als die übrige Gesamtheit Israels und brachten daher zur Einweihung des Altars eine reiche Gabe dar: silberne Schalen, Stiere, Lämmer und Ziegenböcke,

כדי שיהיה כח בקרבנות של ישראל להמשיך אור דבר יום ביומו בקרבנות של כל יום ויום.

damit die Opfergaben Israels die Kraft hätten, Licht herabzuziehen, „die Sache eines jeden Tages an seinem Tag“, bei den Opfern eines jeden einzelnen Tages.

וכך היה ענין הנרות דחנוכה בימי חשמונאי שהיונים לא בקשו לשלוח ידם רק להשכיחם תורתך ולהעבירם כו' וכמארז"ל [וכמאמר רבותינו זכרונם לברכה] (בב"ר [בבראשית רבה] פ' ט"ז ופ' מ"ד) שאמרו כתבו לכם על קרן השור כו'.

So verhielt es sich auch mit den Chanukka-Lichtern in den Tagen der Chasmonäer: Die Griechen trachteten nicht danach, Hand an sie zu legen, sondern wollten nur „sie Deine Tora vergessen zu lassen und sie zum Übertreten zu bringen“ usw.; wie unsere Weisen seligen Andenkens sagten (Be-reishis Rabbah, Abschnitte 16 und 44), sie hätten gesagt: „Schreibt auf das Horn des Ochsen“ usw.

ופי' לפי שכל העובדי כוכבים יש להם נה"ב [נפש הבהמית] מפני שור אלא שהם מקבלים מבחי' הפסולת והשמרי' [והשמרים] בחי' קרנים וטלפים שמרים ופסולת

Die Erklärung lautet: Alle Götzendiener haben eine tierische Seele, die vom Angesicht des Ochsen stammt; doch empfangen sie von der Ebene des Abfalls und der Schlacken, von der Ebene der Hörner und Hufe – Schlacken und Abfall,

שאין עולים ונכללי' [ונכללים] בקדוש' [בקדושה / בקדושת] פני שור שבמרכב' [שבמרכבה] שנושאות את הכסא ודמות אדם שעליו מלמעלה שכח זה רק בהנפש אלקית שהוא מבחי' אדם שעל הכסא.

die nicht aufsteigen und in die Heiligkeit des Angesichts des Ochsen im Wagen aufgenommen werden, [die Chayos (himmlischen Wesen)], die den Thron tragen, auf dem von oben die Gestalt eines Menschen ist; denn diese Kraft besitzt nur die G-ttliche Seele (Nefesh Elohis), die aus der Ebene des Menschen auf dem Thron stammt.

39 והנה"ב [והנפש הבהמית] היא מבחי' אדם שבחיות שבמרכבה ודמות אחד לארבעתן. ודמות פניהם פני אדם. ולכן יש להם כח להמשיך אור א"ס ב"ה ממש.

Und die tierische Seele [Israels] stammt aus der Ebene (Bechinah) des Menschen innerhalb der Chayos [Lebewesen] des Streitwagens: „und die vier hatten eine einzige Gestalt“, „und die Gestalt ihrer Gesichter war das Gesicht eines Menschen“. Daher haben sie die Kraft, das unendliche Licht (Or Ein Sof), gelobt sei Er, selbst herabzuziehen.

והיונים נתקנאו בישראל ורצו שגם ישראל יכתבו על קרן השור שיקבלו מבחי' קרנים וטלפים כנ"ל שלא ליכלל בקדושת אדם העליון.

Die Griechen waren auf Israel neidisch und wollten, dass auch Israel auf das Horn des Ochsen schreibe, damit sie aus der Bechinah der Hörner und Hufe empfangen würden, wie oben, und nicht in die Heiligkeit des überhimmlischen Menschen einbezogen würden.

וזהו שאין לכם חלק כו'. והישראל היו חלשים ומעטים בזמן ההוא ואעפ"כ [ואף על פי כן] מסרו נפשם על קדוש השם

Das ist [die Bedeutung von] „dass ihr keinen Anteil habt“ usw. Die Israeliten waren damals schwach und wenige, und dennoch gaben sie ihr Leben für die Heiligung des Namens hin.

ובכח מס"נ [מסירות נפש] הי' [היה] להם כח להמשיך אור התורה מחדש והמשכי זו היא בבחי' חנוכה בחי' מתנה מרובה המשכת כובע ישועה להיות עטרת תפארת שיבה כו':

Durch die Kraft der Selbstaufopferung (Mesirus Nefesh) besaßen sie die Kraft, das Licht der Torah von neuem herabzuziehen. Dieses Herabziehen ist die Bechinah von Chanukah (Einweihung), die Bechinah einer überreichen Gabe: das Herabziehen des „Helms der Rettung“, damit er zur „Krone des Ruhms, graues Haar“ werde, usw.

40 וזהו ענין הלל והודאה כי הלל הוא לי' [לשון] שבח וגם לשון בהילו נרו כו'. הארה בבחי' גילוי

Dies ist die Bedeutung von Hallel und Dank. Denn Hallel bedeutet Lobpreis; das Wort wird aber auch in der Wendung „als Seine Lampe leuchtete (b'hilo)“ usw. verwendet: im Sinn eines Aufleuchtens in der Offenbarung.

וזה נמשך מזה כי מחמת השבח שמשבחים את האדם במעלות ומדות שיש בו מעוררים את המעלות ומדות שבו לצאת מהעלם לגילוי.

Das eine ergibt sich aus dem anderen: Denn durch den Lobpreis, mit dem man einen Menschen wegen der Vorzüge und Eigenschaften preist, die er besitzt, werden die Vorzüge und Eigenschaften in ihm dazu geweckt, aus der Verborgenheit in die Offenbarung hervorzutreten.

41 וזהו הללויה שיצא שם י"ה מהעלם לגילוי להיות בחי' יו"ד חכמה כו' מלמעלה מן החכמה

Dies ist „Halleluyah“: dass der Name Yah aus der Verborgenheit in die Offenbarung hervortrete, sodass die Ebene des yud, der Weisheit (Chochmah), usw. von oberhalb der Chochmah sei.

כי חכמה כ"ח מ"ה [מה] בגימטריא אדם והמשכת בחי' אדם שעל הכסא הוא מבחי' שלמעלה מעלה מבחי' אדם הוא בחי' אור א"ס ב"ה ממש ועי"ז נעשה בחי' שם י"ה תרין ריעין דלא מתפרשין

Denn Chochmah ist Koach Mah („die Kraft des Mah“), und Mah hat den Zahlenwert von Adam („Mensch“); das Herabziehen der Ebene des Menschen auf dem Thron stammt aus einer Ebene, die weit oberhalb der Ebene des Menschen liegt: aus dem unendlichen Licht (Or Ein Sof), gesegnet sei Er, selbst. Dadurch kommt der Name Yah zustande, „zwei Gefährten, die sich niemals trennen“.

ואח"כ הללו את שם ה' להיות המשכת חכמה במדות שתהיינה גם המדות בבחי' בטול לך ה' הגדולה כו'.

Und danach: „Preist den Namen Havayah“ – dass Chochmah in die Attribute herabgezogen werde, sodass auch die Attribute im Zustand der Selbstaufhebung (Bittul) seien: „Dir, Havayah, gehört die Größe“ usw.

אך כ"ז [כל זה] ההילול והשבח להמשיך מהעולם לגילוי הוא ע"י עבדי ה' שהם בבחי' עבדים שמקבלים עליהם עומ"ש [עול מלכות שמים] בבחי' שום תשים כו'

Doch all dieses Lob und dieser Preis, dieses Herabziehen aus der Verborgenheit in die Offenbarung, geschieht durch „die Diener Havayahs“, die Dienern gleichen, welche das Joch der Königsherrschaft des Himmels auf sich nehmen, gemäß dem Wort: „Du sollst [einen König über dich] gewiss einsetzen“ usw.

וכמ"ש במ"א שבחי' הלל והשבח הזה והמשכה זו היא בחי' מאה ברכות שחייב אדם לברך בכל יום שהוא בחי' הברכה והמשכה מהעולם אל הגילוי.

Wie an anderer Stelle erklärt wird, entspricht diese Ebene des Lobes und des Preises und dieses Herabziehen der Ebene der hundert Segenssprüche, die ein Mensch täglich zu sprechen verpflichtet ist; sie ist die Ebene des Segens und des Herabziehens aus der Verborgenheit in die Offenbarung.

42 וזהו יהי שם ה' מבורך מעתה ועד עולם. מעתה מהתחלי [מהתחלת] הזמן שהוא בבחי' מלכותו ית' שאז שייך לי [לשון] זמן מלך מלך כו' כמ"ש במ"א

Das ist gemeint mit: „Gesegnet sei der Name Havayah von nun an und in Ewigkeit.“ „Von nun an“: vom Anfang der Zeit an, der auf der Ebene Seiner Königsherrschaft (Malchus), gesegnet sei Er, liegt; denn erst dann kommt die Redeweise der Zeit zum Tragen: „[G-tt] ist König, [G-tt] war König“ usw., wie an anderer Stelle erklärt wird.

ועד עולם היינו שיומשך ויתפשט עד סוף כל המדרגות שיהי' [שיהיה] גילוי אלקות כו'.

„Und in Ewigkeit“: Das bedeutet, dass es herabgezogen und bis zum Ende aller Ebenen ausgebreitet werde, sodass eine Offenbarung der G-ttlichkeit stattfinde usw.

43 וכ"ז [וכל זה] בחי' הלל והללויה להמשיך מההעלם אל הגילוי. אבל בחי' הודאה הוא בחי' שוב שצ"ל

רצוא ושוב

All dies ist die Ebene (Bechinah) von Hallel und Halleluyah: das Herabziehen aus der Verborgenheit in die Offenbarung. Die Danksagung (Hodaah) aber ist die Bechinah des „Zurückkehrens“, denn es muss „Laufen und Zurückkehren“ geben.

ולמעלה נק' מטי ולא מטי שבאמת אין א"ס [אור אין סוף] ב"ה בגילוי ממש בזה"ז [בזמן הזה] כ"א לע"ל [לעתיד לבוא] ונגלה כבוד הוי"ה כי עין בעין כו'

Oben wird dies „Erreichen und Nichterreichen“ genannt. Denn in Wahrheit ist das unendliche Licht (Or Ein Sof), gelobt sei Er, in dieser Zeit nicht tatsächlich offenbart, sondern erst in der kommenden Zeit: „Und die Herrlichkeit Havayahs wird offenbart werden“, „denn Auge in Auge“ usw.,

משא"כ עכשיו אין הגילוי רק בבחי' קול דודי דופק אני ישנה ולבי ער כו' ומשחרב בהמ"ק [בית המקדש] אין להקב"ה בעולמו אלא ד"א [ד' אמות] של הלכה כו'

während die Offenbarung jetzt nur in der Weise geschieht: „Die Stimme meines Geliebten klopft“, „Ich schlafe, aber mein Herz ist wach“ usw.; und seit der Zerstörung des Heiligen Tempels hat der Heilige, gelobt sei Er (Kudsha Brich Hu), in Seiner Welt nur die vier Ellen der Halachah (des jüdischen Religionsgesetzes) usw.

ונמשך מזה בחי' הודאה ובטול לאור א"ס ב"ה הנמשך בתורתו ועבודתו. ודברי אשר שמתו בפ"ך. ואשים דברי בפ"ך. אני המשנה המדברת בפ"ך כו':

Daraus ergibt sich die Bechinah der Danksagung und der Selbstaufhebung (Bittul) vor dem Or Ein Sof, gelobt sei Er, das durch Seine Tora und Seinen Dienst herabgezogen wird: „Und Meine Worte, die Ich in deinen Mund gelegt habe“, „Und Ich habe Meine Worte in deinen Mund gelegt“, „Ich bin die Mishnah, die in deinem Mund spricht“ usw.



LikuteiTorah.com
DIE CHASSIDISCHE PARSHA

Zu dieser Ausgabe

This edition contains the Hebrew text und the English translation.

The Hebrew text of Torah Ohr: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

Our English translation, made from the Hebrew without Kehot's notes: CC BY-NC 4.0.

This edition as a whole: CC BY-NC 4.0. Shuls, schools and non-profit projects may copy, print and share it freely, and may ask for donations to cover the cost of printing; it may never be sold. Credit Kehot Publication Society and likuteitorah.com.
<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>

Deutsche Übersetzung und Erläuterungen: mit Unterstützung von KI (openai/gpt-6-luna-pro:batch) für LikuteiTorah.com erstellt und mit dem Hebräischen sowie Sefaria abgeglichen; noch nicht von einem menschlichen Redakteur geprüft. Bitte prüfen Sie alles Wichtige anhand des hebräischen Textes.

Der Rebbe bat darum, die Maamarim zur Parsha der Woche, der „Chassidischen Parsha“, im Lauf dieser Woche, verteilt auf ihre sieben Tage, zu lernen (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725 · Toras Menachem vol. 42, pp. 306-309). Warum man sie lernen soll und die Brachos des Rebbe: likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha/

Ein kostenloses, nicht kommerzielles Projekt; nichts hier wird verkauft. Nicht mit Kehot, Sefaria oder der Lubavitcher Bibliothek verbunden. © likuteitorah.com

Von likuteitorah.com/de/torah-ohr/vayeishev/4/

ZU EHREN VON

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Der Vater des Rebbe, Reb Levi Yitzchok